

Allerede på indeværende tidspunkt kan det imidlertid med sikkerhed forudses, at de årlige værftsudgifter, dels på grund af den stærke prisstigning på værftsarbejde, dels på grund af, at stats-isbryderens alder gør en række fornyelser påkrævet, vil overstige det anslåede beløb med ca. 75 000 kr.

Dertil kommer, at de ombord i isbryderen „Storebjørn“ ansatte to radiotelegrafister, der hidtil har haft fælles kammer, ifølge overenskomst mellem statens istjeneste og radiotelegrafistforeningen af 1917 har krav på enekammer, og at det herefter vil være nødvendigt, at der indrettes yderligere et kammer i isbryderen. Samtidig må det anses for nødvendigt, at der indrettes et kammer for to lodser i stedet for det hidtidige kammer, der er anbragt i forskibet, hvor støjen fra isen under brydning gør søvn umulig. Endelig vil det — da man har måttet antage yderligere en kammerdreng — være nødvendigt, at der indrettes et lukaf til denne. I forbindelse hermed vil der yderligere kunne indrettes et kammer. De med indretningen af de ommeldte kamre forbundne udgifter anslås at ville andrage 19 000 kr.

Under henvisning til ovenstående skal jeg anmode det ærede finansudvalg om på mine vegne ved 3. behandling i folketinget af forslag til finanslov for finansåret 1949—50 at ville stille følgende ændringsforslag:

Til § 17 XIX. Statens istjeneste. 2. Stats-isbryderne. a. Fornyelse og vedligeholdelse.
Kontoen forhøjes med 94 000 kr.

Det tilføjes, at finansministeriet har givet sin tilslutning til foranstående.

J. O. KRAG.

J. Duborg.

Til folketingets finansudvalg.

Forslaget tiltrædes.

Som det vil være det ærede finansudvalg bekendt, råder statens istjeneste for tiden over følgende isbrydere: „Storebjørn“, „Isbjørn“, „Lillebjørn“, „Thor“, „Tyr“ og „Valdemar“.

Af disse isbrydere er „Thor“ og „Tyr“, der er bygget henholdsvis i 1890 og 1894, og hvis maskiner kun udvikler 900 HK, under en alvorlig issituation af ringe værdi, hvilket også gælder den hidtil i den vestlige Limfjord stationerede isbryder „Valdemar“. Under en streng isvinter vil, som senest erfaringerne fra isvinteren 1946—47 har vist, det forhåndenværende materiel være tilstrækkeligt til at sikre forsyningerne til København, hvorimod forsyningerne til Bornholm og Jylland-Fyn kun i utilstrækkeligt omfang kan sikres.

For at kunne imødekomme det behov for isbryderassistance, der opstår under en alvorlig issituation, må det anses for nødvendigt, at der, såsnart forholdene tillader det, anskaffes endnu en isbryder af lignende type som „Storebjørn“, eventuelt med noget større dimensioner samt med noget større maskinkraft, og handelsministeriet må anse det for ønskeligt, at der allerede nu iværksættes forberedende arbejder med hensyn til tilvejebringelse af de fornødne tegninger og overslag m. v.

Projekteringen af en ny statsisbryder vil — ligesom tilfældet var med projekteringen i sin tid af statsisbryderne „Isbjørn“, „Lillebjørn“ og „Storebjørn“ — kunne foregå ved handelsministeriets foranstaltning, og de hermed forbundne udgifter til rejser og udlæg til tegnearbejde m. v. påregnes at ville andrage ca. 6000 kr., medens spørgsmålet om vederlag for udførelse af projekteringsarbejdet er tænkt stillet i bero, indtil dette arbejde er tilendebragt.